

Hallå!

Mitt intresse för svenska och de nordiska länderna har flera ursprung, eftersom farmor är från andra sidan av viken. Hon och min far har talat svenska till mig och mina syskon, men vi har svarat alltid tillbaka på finska.

När jag började gymnasiet bestämde jag mig för att ta del av språket så att jag kunde kommunicera själv med det också. Efter andra året på gymnasiet tog min kompetensnivå ett stort steg framåt när jag via Nordjobb fick möjligheten att åka till Skagen i Danmark för att sommarjobba och där var svenska det dominerande språket bland rumskamraterna. Följande somrar åkte jag till Grönland och tillbaka till Danmark, där jag bodde igen med svenska vänner.

Efter gymnasiet gjorde jag militärtjänsten i Dragsvik, som är den enda svensktalande garnisonen i Finland. Här stärktes språkkunskaperna ytterligare, även om jag började använda finlandssvenska ord som senare har orsakat förvirring bland de rikssvenska människorna. Då började jag också konsumera mer svensk kultur i form av musik, böcker och serier. Tack vare min semistarka svenska gick gymnasieexamen bra och det gav mig flera olika studieplatser att välja mellan.

Efter militärtjänsten åkte jag till Uleåborg för att studera miljöteknik och handel. I Uleåborg gick jag med i Pohjola-Nordens ungdomsförbunds lokala organisation så att mina språkkunskaper inte skulle rosta för mycket.

Mina språkkunskaper har gett många erfarenheter, djupa mellanmänskliga relationer och har också fungerat som ett trumfkort på arbetsmarknaden. Nu, som språkambassadör, vill jag berätta om dessa möjligheter till de unga och finslipa mina egna presentationskunskaper på ett främmande språk.

- lisakki Tapaila